

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06 maja 2018 roku około godziny 01.30 w miejscowości B. gmina N. , woj. (...) na ul. (...) , funkcjonariusze policji z KP w N. st. post. W. C. i st. post. P. J. poruszając się radiowozem oznakowanym zobaczyli wyjeżdżający z drogi podporządkowanej ul. (...) z kierunku (...) samochód marki C. (...) o nr rej. (...). Następnie pojazd ten samochód marki C. (...) o nr rej. (...) po przejechaniu ok 400 m ul. (...) w B. zatrzymali do kontroli drogowej za pomocą sygnałów świetlnych samochodu. Samochód ten zjechał na pobliski parking. Powodem zatrzymania tego samochodu był fakt iż jego kierowca wjeżdżał na przeciwległy pas ruchu , zatrzymywał się i znowu ruszał .

W trakcie kontroli drogowej zatrzymanego pojazdu ustalono , iż pojazd prowadził oskarżona M. B. od której wyczuwalna była woń alkoholu . W samochodzie marki C. (...) o nr rej. (...) jako pasażer znajdował się jeszcze M. Z. . Innych osób w tym samochodzie nie było . Kierująca pojazdem została poddana badaniu urządzeniem (...) – z wynikiem pozytywnym – kontrolka tego urządzenie zapaliła się na kolor czerwony . Kierująca – oskarżona M. B. okazała dowód rejestracyjny tego samochodu samochód marki C. (...) o nr rej. (...) i ubezpieczenie OC , nie okazała prawa jazdy oraz podała iż nazywa się A. J. . Jednak po sprawdzeniu tych danych w systemie (...) okazało się że osoba o takich danych nie istnieje . Następnie oskarżona M. B. została przywieziona do KP w N. , gdzie M. Z. przywiózł jej dokumenty w tym kartę pobytu . Oskarżona M. B. stwierdził iż ta karta pobytu należy do jej siostry. Następnie oskarżony M. B. została przebadana urządzeniem kontrolno-pomiarowym A. , który posiadał aktualne w chwili wykonywania badania świadectwo wzorcowania (k. 85) i miał w pierwszej próbie wykonanej w dniu 06 maja 2018 r. o godzinie 01:41 stężenie 2,68 promila alkoholu w wydychanym powietrzu i w drugiej próbie w dniu 06 maja 2018 r. o godzinie 01:43 stężenie 2,59 promila alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 6) .

Następnie oskarżona M. B. została przewieziona do KPP w L. celem potwierdzenia jej tożsamości urządzeniem (...). Po sprawdzeniu w bazie danych ustalono iż oskarżona M. B. ma cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii B zgodnie z decyzją Starosty (...) z dnia 10 sierpnia 2010 r nr 15/C/10 (k. 31) .

A. którym wykonano badania , zaopatrzone były w aktualne w chwili badania świadectwa wzorcowania (k. 85) .

M. B. ma ukończone 43 lata , jest obywatelka Mołdawii , jest po rozwodzie , ma na utrzymaniu dwoje dzieci , pracuje dorywczo i uzyskuje dochód w wysokości 3500 zł , była karana (k. 75-76) , nie leczy się psychiatrycznie ani odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonej M. B. (k. 28 , k. 36 i k. 93-94) , zeznań świadka : W. C. (k. 12 i k. 94-95) oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1-2) , protokołu zatrzymania osoby (k. 3-4) , protokołu badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 6) , oświadczenia (k. 7) , karty karnej (k. 21-23, 75-76) , decyzji Starosty (...) z dnia 10 sierpnia 2010 r nr 15/C/10 (k. 31) , danych osobo -poznawczych (k. 38) , informacji o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 73) , świadectwa wzorcowania (k. 85-86 i k. 100) i wydruku G. M. (k. 91-92) .

M. B. stanęła pod zarzutami , iż

1. W dniu 06 maja 2018 roku w miejscowości B. , gm. N. , pow. (...) , woj. (...) prowadziła pojazd mechaniczny marki C. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości wynik I badania 2,68 promila , wynik II badania 2,59 promila alkoholu w wydychanym powietrzu to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k.

2. W tym samym miejscu i czasie co w pkt. 1 prowadziła pojazd mechaniczny marki C. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kat. B wydanego przez Starostwo Powiatowe w P. nr decyzji (...) to jest popełnienia czynu z art. 180a k.k.

Oskarżona M. B. podczas postępowania przygotowawczego stwierdziła iż nie jest w stanie powiedzieć czy przyznaje się to tych czynów czy też nie . Oskarżona M. B. wyjaśniła iż z uwagi na wypity alkohol i stres związany z zatrzymaniem nie pamięta co wydarzyło się tej nocy . Jeśli prowadziła samochód po wypitym alkoholu to jest jej bardzo przykro i wtedy chciała by się przyznać do popełnienia tych czynów (k. 28 i k. 36).

Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżona M. B. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła iż w roku 2010 lub 2011 zostały jej cofnięte uprawnienia do kierowania samochodami ze względu na przekroczenie limitu punktów karnych . Od tamtej pory nie jeździła samochodami . W dniu 05 maja 2018 r. znajomi zaprosili ją na imprezę urodzinową nad Z. . Na imprezę tą przyjechała samochodem marki C. (...) wraz z 3 znajomymi D. K. (1) , który kierował tym samochodem oraz E., M. . Oskarżona M. B. wskazała iż tego wieczoru po „dobrej imprezie” mało co pamiętam. Pamiętam tylko wyrywkowe rzeczy. Nie pamiętam, że siadała za kierownicą tego samochodu . Nie wydaje jej się żeby kierowca to jest D. K. (2) pozwolił jej nim kierować. Ona jechała na siedzeniu za kierowcą. Z tego co sobie przypominam było jej bardzo niedobrze, więc wypchnęłam siedzenie i jak auto się zatrzymało i wyszła z samochodu. Potem ktoś ją próbował łapać za ręce , a ona się wyrwała. Oskarżona M. B. wskazała iż na pewno w samochodzie podczas zatrzymania przez policję byli oprócz niej E., M. i D. K. (1) . W samochodzie nie było M. Z. i on nie kierował tym samochodem , gdyż kluczyki do niego miał D. K. (1) . Według niej wtedy tym samochodem prawdopodobnie kierował D. K. (2) , który jednak podczas tej imprezy pił alkohol (k. 93-94) .

Na wiarę zasługuje wyjaśnienia oskarżonej M. B. w części w której stwierdził iż w roku 2010 lub 2011 zostały jej cofnięte uprawnienia do kierowania samochodami ze względu na przekroczenie limitu punktów karnych. Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonej M. B. złożonych w postępowaniu przygotowawczym w których stwierdziła iż z uwagi na wypity alkohol i stres wiązany z zatrzymaniem nie pamięta co wydarzyło się tej nocy , jeśli prowadziła samochód po wypitym alkoholu to jest jej bardzo przykro i wtedy chciała by się przyznać do popełnienia tych czynów . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej M. B. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza zeznaniami świadka : W. C. (k. 12 i k. 94-95) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentami w postaci : notatki urzędowej (k. 1- 2) , protokołu zatrzymania osoby (k. 3-4) , protokołu badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 6) , oświadczenia (k. 7) , decyzji Starosty (...) z dnia 10 sierpnia 2010 r nr 15/C/10 (k. 31) , świadectwa wzorcowania (k. 85-86 i k. 100) i wydruku G. M. (k. 91-92)

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej M. B. w pozostałym zakresie zwłaszcza odnośnie faktu iż to nie ona kierowała samochodem podczas zatrzymania przez policjantów w dniu 06 maja 2018 r. oraz że w samochodzie tym oprócz niej znajdowały się podczas zatrzymania przez policję D. K. (2) – który najprawdopodobniej kierował wtedy tym samochodem oraz E. i M. . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej M. B. stanowią przyjętą przez nią linię obrony zmierzającą pomniejszenia swojej odpowiedzialności za popełniony przez nią czyn. Należy zauważyć iż podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżona M. B. stwierdziła iż nie pamięta przebiegu tego zatrzymania przez policję z uwagi na stres oraz wypity alkohol i nie wykluczyła że mogła wtedy prowadzić ten samochód (k. 28) . Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżona M. B. stwierdziła iż jednak pamięta urywki tego zdarzenia i według niej nie kierowała ona wtedy tym samochodem . W samochodzie tym znajdowali się w momencie zatrzymania E., M. i D. K. (2) – który najprawdopodobniej kierował wtedy tym samochodem. Oskarżona M. B. nie była w stanie logicznie wyjaśnić czemu tak istotnych okoliczności nie podała podczas swojego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym , zwłaszcza iż podczas drugiego przesłuchania w charakterze podejrzanej w dniu 29 maja 2018 r. brał udział jej obrońca (k. 36) , a oskarżona niewątpliwie nie znajdowała się już pod wpływem stresy związanego z zatrzymaniem . Należy również wskazać iż obrońca oskarżonej nie złożył wniosku o przesłuchanie tych świadków w postępowaniu przygotowawczym . Na wstępie oceniając wyjaśnienia oskarżonej M. B. złożone na rozprawie przed Sądem należy wskazać iż samochód marki C. (...) o nr rej. (...) którym kierowała oskarżona to samochód typu kabriolet , dwudrzwiowy , przystosowany do przewozu tylko 4 osób . W momencie zatrzymania jak wynika z zeznań świadka W. C. i wyjaśnień oskarżonej M. B. dach w tym samochodzie był zamknięty , tym samym biorąc pod uwagę konstrukcje tego samochodu nie można była zamienić się miejscami z kierującym tym pojazdem, ani opuścić też tego pojazdu gdy jechało się jako pasażer z tyłu za kierującym bez opuszczenia tego pojazdu przez kierowcę oraz bez odsunięcia fotela kierowcy do przodu . Należy wskazać iż z zeznań świadka W. C. wynika kategorycznie iż w

samochodzie tym w chwili zatrzymania siedziała na miejscu kierowcy oskarżona M. B. , która kierowała tym pojazdem , zaś z przodu na miejscu pasażera siedział M. Z.. Innych osób w tym samochodzie nie był (k. 12 i k. 94-95) . Fakt ten potwierdza też notatka urzędowa (k. 1) i protokołu zatrzymania (k. 3-4) . Konstrukcja samochodu marki C. (...) wyklucza by w tym samochodzie mogło podróżować 5 osób – oprócz oskarżonej M. B. i M. Z. jeszcze osoby wskazane przez oskarżoną to jest D. K. (2) , E. i M. , oraz szybkie opuszczanie tego pojazdu przez podróżujące w nim osoby . Należy wskazać iż oskarżoną M. B. nie była w stanie logicznie wyjaśnić i wskazać kto w momencie zatrzymania przez policję znajdował się w tym samochodzie i kierował tym samochodem . Oskarżona M. B. stwierdziła iż kierowcą był najprawdopodobniej D. K. (2) , który wcześniej przed tą imprezą w drodze nad Jezioro Z. kierował tym samochodem . Oskarżona M. B. natomiast kategorycznie wykluczyła w swoich wyjaśnieniach złożonych na rozprawie przed Sądem iż w samochodzie tym był w chwili zatrzymania M. Z. . Należy jednak wskazać iż z zeznań świadka W. C. wynika iż w chwili zatrzymania tego samochodu do kontroli drogowej kierowała nim oskarżona M. B. , zaś pasażerem tego pojazdu był M. Z. . Fakt ten potwierdza notatka urzędowa (k. 1) w której zostały wskazane dokładne dane M. Z. – pasażera tego pojazdu . Gdyby w tym samochodzie oprócz oskarżanej M. B. i M. Z. znajdowały by się też inne osoby ich dane również znajdowały by się w tej notatce urzędowej . Ponadto z zeznań świadka W. C. wynika iż otrzymał dowód rejestracyjny i polisę OC tego pojazdu od oskarżonej M. B. podczas tej kontroli drogowej podobnie jak kluczyki od tego samochodu , zaś M. Z. przekazał mu kartę pobytu oskarżonej M. B. (k. 12) . Fakt ten potwierdza oświadczenie (k. 7) z którego wynika iż w dniu 06 maja 2018 r. A. G. odebrała z KP w N. samochód marki C. (...) o nr rej. (...) wraz z dowodem rejestracyjnym , polisą OC oraz kluczykami do tego samochodu . Tym samym brak jest podstaw do uznania za prawdziwe twierdzenia zawartego w wyjaśnieniach oskarżonej M. B. złożonych na rozprawie przed Sądem iż klucze do tego samochodu , dowód rejestracyjny i polisę OC w chwili zatrzymania posiadała nie ona ale D. K. (2) , który miał rzekomo wtedy kierować tym pojazdem . Należy zauważyć iż z wyjaśnień oskarżonej M. B. wynika wprost iż D. K. (2) również na tej imprezie spożywał alkohol .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonej M. B. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadka : W. C. jako jasnym , dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Z zeznań świadka W. C. – policjanta z KP w N. wynika jakie były powody zatrzymania do kontroli drogowej samochodu marki C. (...) o nr rej. (...) w dniu 06 maja 2018 r. oraz jak przebiegała ta kontrola drogowa . Świadek W. C. wskazał iż pełnił służbę radiowozem oznakowanym wspólnie z st. post P. J. . W dniu 06 maja a 2018 roku około godziny 01.30 w miejscowości B. , gmina N. , woj. (...) na ul. (...) zobaczyli wyjeżdżający z (...) samochód marki C. (...) o nr rej. (...) poruszający się w ul. (...) w kierunku miejscowości N. . Następnie pojazd ten zatrzymali do kontroli drogowej za pomocą sygnałów świetlnych samochodu gdyż kierujący tym pojazdem nie był w stanie utrzymać pasa ruchu oraz hamował i przyspieszał . Samochód ten zjechał na pobliski parking. Po zatrzymaniu stwierdzono iż samochodem tym kierowała kobieta od której wyczuwalna była silna woń alkoholu . W samochodzie tym znajdował się jeszcze tylko pasażer M. Z. , który nie był w stanie podać danych kierującej tym samochodem kobiety . Kierująca pojazdem została poddana badaniu urządzeniem A.-blue – z wynikiem pozytywnym . Kierująca podczas kontroli okazała dowód rejestracyjny tego samochodu samochód i ubezpieczenie OC , nie okazała prawa jazdy ani innego dokumentu tożsamości oraz podała iż nazywa się A. J. . Z dalszych zeznań świadka W. C. wynika iż po sprawdzeniu tych danych w systemie (...) okazało się że osoba o takich danych nie istnieje . Następnie kierująca tym pojazdem kobieta została przywieziona do KP w N. , gdzie M. Z. przywiózł jej dokumenty w tym kartę pobytu na nazwisko M. B. . Kobieta ta stwierdził jednak iż ta karta pobytu należy do jej siostry. Następnie oskarżony M. B. został przebadany urządzeniem kontrolno-pomiarowym A. , wynik badania I 2,68 promila alkoholu w wydychanym , badania II 2,59 promila alkoholu w wydychanym powietrzu. Z dalszych zeznań świadka W. C. wynika iż następnie kobieta ta została przewieziona do KPP w L. celem potwierdzenia jej tożsamości urządzeniem (...) , gdzie potwierdzono iż nazywa się M. B. . Po sprawdzeniu w bazie danych ustalono iż oskarżona M. B. oraz ma cofnięte decyzją administracyjną uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii B (k. 12 i k. 94-95) .

Fakt, że wymieniony wyżej świadek precyzyjnie określa zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, w szczególności protokołowi badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 6), albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 178 a § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Z treści art. 178 a § 1 k.k. wynika, więc że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion: po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny, po drugie - prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego, wreszcie po trzecie - pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

Po pierwsze niewątpliwym jest iż oskarżona M. B. poruszał się pojazdem mechanicznym. Kierował bowiem w dniu 06 maja 2018 r. samochodem osobowym marki C. (...) o nr rej. (...). Fakt ten wynika wprost z zeznań świadka W. C. (k. 12 i k. 94-95) i dokumentów w postaci notatki urzędowej (k. 1-2), protokołu zatrzymania osoby (k. 3-4), protokołu badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 6), oświadczenia (k. 7), świadectwa wzorcowania (k. 85-86 i k. 100) i wydruku G. M. (k. 91-92).

Po drugie w ocenie Sądu nie ma wątpliwości, iż oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z treścią art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżona M. B. w dniu 06 maja 2018 r. po zatrzymaniu przez Policję został poddany badaniu urządzeniami A. posiadającym aktualne w chwili badania świadectwa wzorcowania (k. 85). Badania te wykazały, iż w wydychanym przez oskarżonego powietrzu znajdował się alkohol w ilości niedozwolonej do prowadzenia jakichkolwiek pojazdów tj. w wysokości 2,68 promila alkoholu w wydychanym powietrzu (I próba badania) (k. 6). W konsekwencji należy przyjąć, iż stężenie alkoholu w organizmie oskarżonej znacznie przewyższało dolną granicę stanu nietrzeźwości.

Została w omawianej sytuacji również spełniona trzecia przesłanka. Oskarżona M. B. kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym. Oskarżona M. B. kierował bowiem w dniu 06 maja 2018 r. pojazdem mechanicznym - samochodem marki C. (...) o nr rej. (...) w miejscowości B., gmina N., woj. (...) na ul. (...) - gdzie odbywa się normalny ruch pojazdów, co stanowi prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Należy zauważyć, iż dla przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. nie jest znamienne prowadzenie pojazdu mechanicznego po

drodze publicznej. Wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie , II AKa 131/04 KZS 2004/9/35) . W powyższym przypadku ul. (...) w miejscowości B. , gmina N. , woj. (...) po której oskarżona M. B. kierowała pojazdem mechanicznym - samochodem marki C. (...) o nr rej. (...) jest drogą publiczną określoną w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 2222) .

Należy wskazać iż oskarżona M. B. w postępowaniu przygotowawczym stwierdziła iż z uwagi na wypity alkohol i związany z zatrzymaniem nie pamięta co wydarzyło się tej nocy i jeśli prowadziła samochód po wypitym alkoholu to jest jej bardzo przykro i wtedy chciała by się przyznać do popełnienia tych czynów (k. 28 i k. 36) . Fakt popełnienia przez oskarżoną M. B. tego czynu potwierdzają ponadto dowody w postaci zeznań świadka : W. C. (k. 12 i k. 94-95) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę i dokumentów w postaci notatki urzędowej (k. 1-2) , protokołu zatrzymania osoby (k. 3-4) , protokołu badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 6) , oświadczenia (k. 7) , informacji o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 73) , świadectwa wzorcowania (k. 85-86 i k. 100) i wydruku G. M. (k. 91- 92) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonej M. B. co do popełnienia przez niego czynu z art. 178a § 1 k.k. opisanego w pkt. 1 zarzutów nie budzą wątpliwości.

Przepis art. 180a k.k. stanowi, iż karze podlega ten kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu, prowadzi pojazd mechaniczny, nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami . W przepisie art. 180a k.k. został stypizowany czyn zabroniony polegający na prowadzeniu pojazdu określonego rodzaju w określonych miejscach wbrew decyzji organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami. Czyn ten może być popełniony tylko przez działanie. Ma charakter formalny, do jego znamion nie należy skutek w postaci spowodowania niebezpieczeństwa, spowodowania wypadku czy naruszenia zasad ruchu. Czyn zabroniony z art. 180a k.k. ma charakter powszechny. Jego znamiona zostają zrealizowane wówczas, gdy wobec sprawcy wydano decyzję o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami. Cofnięcie uprawnień może nastąpić w drodze administracyjnej. W myśl art. 103 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 155 z późn. zm.) starosta wydaje decyzję administracyjną o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami w przypadku stwierdzenia braku zdolności do kierowania pojazdem, naruszenia przez kierującego przepisów oraz orzeczenia sądu. Do pierwszej grupy należy istnienie przeciwwskazań do kierowania pojazdem - zdrowotnych (na podstawie orzeczenia lekarskiego) lub psychologicznych (na podstawie orzeczenia psychologicznego) - albo utrata kwalifikacji na podstawie wyniku egzaminu państwowego przeprowadzonego w trybie art. 49 ust. 1 pkt 2 i 3 tej ustawy lub niezgłoszenia się we wskazanym terminie na egzamin państwowy, który miał być przeprowadzony w trybie art. 49 ust. 1 pkt 2 i 3 lit. b tej ustawy. Cofnięcie uprawnień może nastąpić także w razie ponownego przekroczenia liczby 24 punktów otrzymanych za naruszenie przepisów ruchu drogowego w ciągu 5 lat od dnia wydania skierowania na kurs reedukacyjny, popełnienia w okresie próbnym trzech wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji lub jednego przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji oraz kierowania pojazdem w przedłużonym okresie, o którym mowa w art. 102 ust. 1d (chodzi o kierowanie pojazdem mimo wydania decyzji administracyjnej o zatrzymaniu prawa jazdy; starosta wydaje wówczas decyzję administracyjną o przedłużeniu okresu, na który zatrzymano prawo jazdy, do 6 miesięcy). Podstawę decyzji starosty może stanowić także orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów, uchylenie sposobu wykonywania zakazu prowadzenia pojazdów na podstawie art. 182a § 2 k.k.w. Przestępstwo z art. 180a k.k. może zostać popełnione wyłącznie w zamiarze bezpośrednim. (za Marek Mozgawa Komentarz do art. 180a Kodeksu karnego) .

W powyższej sprawie oskarżony M. B. wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 180a k.k. gdyż w dniu 06 maja 2018 roku w miejscowości B. , gmina N. , woj. (...), na ul. (...) kierował pojazdem mechanicznym marki C. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej nie stosując się do ostatecznej decyzji wydanej przez Starostę (...) z dnia 10 sierpnia 2010 r nr 15/C/10 o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami kat. B (k. 31) . Oskarżona M. B. wiedział iż decyzją Starostę (...) z dnia 10 sierpnia 2010 r nr 15/C/10 zostały jej cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami kat. B co wynika wprost z jej wyjaśnień (k. 93-94) . Tak więc oskarżona M. B. działa w zamiarze bezpośrednim kierując po drodze publicznej – ul. (...) w miejscowości B. w dniu 06 maja 2018 roku pojazdem mechanicznym w postaci samochodu

osobowego marki C. (...) o nr rej. (...) pomimo wydania w/w decyzji. Fakt ten potwierdzają dowody w postaci : zeznań świadka W. C. (k. 12 i k. 94-95) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumenty w postaci notatki urzędowej (k. 1-2) , protokołu zatrzymania osoby (k. 3-4) , oświadczenia (k. 7) , decyzji Starosty (...) z dnia 10 sierpnia 2010 r nr 15/C/10 (k. 31) , informacji o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 73) i wydruku G. M. (k. 91-92)

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonej M. B. co do popełnienia przez nią zarzucanego jej w pkt. 2 zarzutów czynu z art. 180a k.k. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonej M. B. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżoną czynu przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżoną dobra oraz okoliczności działania oskarżonej . Oskarżona M. B. narażał bowiem zarówno bezpieczeństwo ruchu drogowego (albowiem co jest notoryjne wiadomo , w stanie nietrzeźwości postrzeganie i prawidłowe reagowanie na sytuację drogowe jest w znacznym stopniu utrudnione) , a także innych uczestników ruch drogowego , przede wszystkim pieszych. Nadto jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wysoką nagminność przestępstw popełnianych przez sprawców w stanie nietrzeźwości, co winno się spotkać z właściwą i surową represją karną . Jako okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt iż oskarżona M. B. była już karana (k. 75-76)

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia okoliczności łagodzących wobec oskarżonej M. B. .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonej M. B. za czyn z art. 178a § 1 k.k. opisany w pkt. 1 zarzutów karę ograniczenia wolności w wymiarze 8 (ośmiu) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie, za czyn z art. 180a k.k. opisany w pkt. 2 zarzutów karę ograniczenia wolności w wymiarze 6 (sześciu) miesięcy, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazanej przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonej M. B. karę łączną biorąc za podstawę kary ograniczenia wolności orzeczone w punkcie 1 i 2 wyroku i wymierza oskarżonej M. B. karę łączną ograniczenia wolności w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy , polecającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazane przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie, kara ta spełnia bowiem wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Orzeczone wobec oskarżonej M. B. kara łączna ograniczenia wolności w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy , polecającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne wskazane przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie spełnia wobec oskarżonej M. B. również funkcję represyjną .

Orzekając wobec oskarżonej M. B. wobec skazania za czyn z art. 178a § 1 k.k. opisany w pkt. 1 wyroku zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat, Sąd postąpił zgodnie z dyspozycją art. 42 § 2 k.k. . Natomiast na podstawie art. 42 § 1a pkt. 1 k.k. wobec skazania za czyn z art. 180a k.k. opisany w pkt. 2 wyroku Sąd orzekł wobec oskarżonej M. B. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku. Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w związku z art. 90 § 2 k.k. Sąd wymierzone w pkt. 4 i 5 wyroku środki karne połączył i orzekł wobec oskarżonej M. B. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat . Sąd uznał bowiem , iż okres 5 lat jest wystarczający dla spełnienia roli represyjnej wobec oskarżonej . Tylko ten środek karny spełni wobec oskarżonej funkcję prewencyjną i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Ponadto ten środek karny winien wyeliminować przez okres jego obowiązywania zagrożenie jakie stanowi oskarżona dla innych uczestników ruchu drogowego.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd zasądził od oskarżonej M. B. wobec skazania za czyn z art. 178a § 1 k.k. opisany w pkt. 1 wyroku na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych. Należy wskazać iż zgodnie z treścią art. 43a § 2 k.k. w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1, art. 179 lub art. 180 sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 000

złotych, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 co najmniej 10 000 złotych, do wysokości określonej w § 1.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżoną M. B. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę dochody oskarżonej .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.